

[Bertel Dahlgaard.]

pessimistiske. Denne Opgørelse, der bygger paa, at Skatteindtægterne under Forudsætning af de gældende Forbrugsafgifters Forlængelse kun vil give det samme Beløb som i Finansaaret 1946-47, kan jeg vanskeligt helt tro paa. Under den Stigning i Indtægtsniveauet, vi er inde i, maa jeg tro, at indeværende Finansaars Skatteindtægter vil stige i Forhold til i Fjor.

Endvidere gaar den højtærede Finansministers Betragtninger ud fra, at det vil være nødvendigt yderligere at forøge de Udgifter for indeværende Aar, der i Dag er bevilget, med ca. 50 Mill. Kr. endnu. Jeg kender ikke Baggrunden for, at et saa stort Beløb skulde være nødvendigt, og der var jo den Udvej at søge at holde noget igen i den Henseende.

Yderligere bygger Finansministerens Opfattelse paa, at de tyske Flygtninge endnu i indeværende Finansaar skulde koste 125 Mill. Kr. Hvis de Forhaabninger, der er knyttet til det engelske Tilsagn paa dette Omraade, opfyldes, maa jeg ogsaa mene, at de 125 Mill. Kr. er mere, end der vil blive forbrugt.

Og hertil vil jeg saa gerne føje, at naar, saa vidt jeg kan se, Finansministerens Opgørelse gaar ud paa, at han regner med, at der kun vil blive Balance i indeværende Aar, saa er dog herunder dækket mere end 60 Mill. Kr. i ekstraordinære Efterkrigsudgifter, som er overført til § 26. Uden i Dag selvfølgelig at kunne hæfte sig ved ganske bestemte Tal synes det altsaa, i hvert Tilfælde for mig, som om Finansministeren har gjort det finansielle Billede noget mørkere, end det sandsynligvis vil vise sig at være.

Jeg vil i denne Forbindelse gerne indskyde den Bemærkning, at selve det danske Skattebudgets Størrelse vel nok efterhaanden kan give Anledning til nogen Bekymring. Et Budget paa næsten 2 000 Mill. Kr. i Skatter om Aaret kan klares i Inflationens letsindige Dage, som vi jo faktisk befinder os i for Tiden, men den Dag, Tilbageslaget kommer, vil det blive svært at finde Grundlaget derfor i Befolkningens Skatteevne til den Tid.

I denne Forbindelse vil jeg ogsaa gerne sige, at den højtærede Finansminister med Henblik paa selve Landets, Danmarks, økonomiske Stilling i Dag fremsatte en enkelt Bemærkning, der gav Udtryk, forekom det mig, for et større Lyssyn i den

Henseende, end jeg er i Stand til at dele. Den højtærede Minister sagde, at Danmarks internationale Stilling i økonomisk Henseende maatte siges at være styrket i den sidste Tid ved, at der i denne sidste Tid har været en stærkere Prisstigning i andre Lande end her i Danmark. Jeg er ikke helt enig i denne Betragtning. Jeg tror, at den højtærede Finansminister maa regne med, at der er Tale om en Prisstigning, der i stort Omfang er slået igennem ude i Verden, medens den først nu er ved at skulle til at slaa igennem herhjemme i Danmark. Sandheden er jo den, at Prismsyndighederne herhjemme for Tiden kæmper en fortvivlet, som det synes, nærmest haabløs Kamp for at staa imod en Inflation, der breder sig fra Dag til Dag, og hvorunder ingen vil hjælpe med til at holde Omkostningsniveauet nede; enhver tænker alene paa sig og sit Erhverv, og derfor er der en Mulighed for, at det en Dag kan gaa galt for Landet.

Dertil kommer, at den højtærede Finansminister maa huske paa, at Danmark, saadan som hele dets økonomiske, organisationsmæssige Struktur er, sikkert er et af de Lande, der vil have vanskeligst ved en Tilpasning under nedadgaaende Konjunkturer. Trægheden ved en Nedgang i Omkostningsniveauet er for et Land som Danmark meget stor, og derfor er Faren ved den Prisstigningsbølge, vi er inde i, faktisk relativt større for Danmark end for de fleste andre Lande.

Medens jeg altsaa mener, at den højtærede Finansminister er for pessimistisk med Hensyn til den finansielle Stigning i indeværende Aar, forekommer det mig, at den højtærede Minister i sine Udtalelser vil give Udtryk for en for stor Optimisme med Hensyn til Danmarks hele økonomiske Stilling i Dag.

I den Forbindelse vil jeg gerne have Lov til med et Par Ord at nævne endnu en enkelt Ting, der maa forstærke Bekymringerne vedrørende Danmarks hele Stilling i Dag. Det drejer sig om Udviklingen af det indbyrdes Forhold mellem Eksport- og Importpriserne. Det kan nok give en bange Anelser, naar man ser, at vi før Krigen, i 1939, i den Henseende havde naaet Balancen. Engrospristallet for Eksportvarer var i 1939 110 og for Importvarer omtrent det samme, nemlig 113, men i April Maaed i Aar var Eksportpristallet 226, Engrospristallet for Importvarer 254. Dette viser den Skævhed, som ligger i Lasten af